

NOVINKY

6

prosinec
2016

ZPRAVODAJ SO
ročník 2

*

Web sponzoruje Václav Obadalek - Bobr.

www.so-novinky.obadalek.cz

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Šesté elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY
Z Mimoně na svátek republiky ...

INFORMAČNÍ ZDROJE
Výňatek z poselství XIV. Dalai Lamy.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY
Br. Eduard Marek vyznamenán čestným občanstvím Prahy 4.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA
17. listopadu v Praze-Strašnicích ...
Devadesátka br. Oskara Randáka.
Vzpomínky na zesnulé ...

JEŠTĚ Z LETOŠNÍHO PODZIMU ...
... z výroční schůze SO ...

INFORMACE PŘED UZÁVĚRKOU
Seminář ELŠ v lednu 2017.

Existuje jedna otázka, která je stará jako lidstvo: jaký je smysl lidského života? XIV. Dalai Lama na ni dává odpověď ve svém poselství, které zveřejnil na internetu (viz: <http://dalailama.com/messages/compassion>) pod názvem „Compassion and the Individual”. Duchovní otec Tibetánů ve svém poselství říká: „*Uvažuji o této otázce a moje závěry bych rád sdílel s mými čtenáři v naději, že pro ně mohou být bezprostřední, praktickou pomocí. Věřím, že smyslem života je být šťastný. Každý člověk, od okamžiku svého narození, si přeje štěstí a nepřeje si utrpení. Na to nemají žádný vliv ani sociální poměry ani vzdělání či ideologie.*“

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Ke svátku republiky ...

V minulém roce vznikla nová mimoňská tradice. Každý rok se sejdou občané města Mimoň s dětmi a mládeží u „Skautské lípy svobody“ na počest státního svátku vzniku naší republiky 28. října 1918 v parku u zámeckého mostu.

Tam bylo k 10. výročí znovuoživení činnosti Junáka v roce 2000 zasazeno skauty a skautkami z Mimoň deset lip.

Loni nechalo město Mimoň k jedné z lip, která byla určena jako „Strom republiky“, zhotovit pamětní desku zasazenou do velkého balvanu. Tak bylo z iniciativy členů Čestného Svojsíkova oddílu Junáka připraveno pietní místo, u kterého si budou moci lidé připomínat slavná výročí dějin českého národa. Za hojně účasti veřejnosti a zejména dětí a mládeže promluvil a všechny přivítal starosta města Mimoň František Kaiser. Po tónech státní hymny odhalili desku, která byla zakrytá old-skautským šátkem jako symbolem předání štafety starších skautů mladé generaci, historik českolipského muzea Mgr. Ladislav Smejkal a člen Severočeské družiny čestného Svojsíkova oddílu Junáka kronikář Jiří Řeháček.

Při letošní oslavě 28. října v 10 hodin rozvázal loňský uzel na trikoloře starosta města spolu s kapitánem skautského přístavu „Ralsko“ Mimoň a uvázali novou trikoloru na kmen lípy volně tak, aby mohla lípa růst a sílit do dalších let.

Bylo opět vzpomenuo vzniku Československé republiky v roce 1918 a podílu skautů v prvních dnech republiky v pořádkové a kurýrní službě „Pošta českých skautů“ ve službách národní vlády. Také nebylo zapomenuto bojů za svobodu v roce 1945, pražského jara 1968 a listopadové sametové revoluce v roce 1989.

Všechny občany pozvali k účasti mimoňští skauti, děti a mládež Základní umělecké školy Václava Snítily a Domu dětí a mládeže „Vážka“.

Jiří Řeháček - Mimoňský Balů

Fotografie ze slavnostního odhalení pamětní desky u Stromu republiky v Mimoni.

Foto: Riki

Informační zdroje

Cíl lidského snažení

Tenzin Gyatso, čtrnáctý Dalai Lama Tibetu

Smysl života

Naše zkušenosti jsou orámovány JEDNOU VELKOU OTÁZKOU, ať už si ji pokládáme uvědoměle nebo nikoliv: Jaký je smysl života? Uvažuji o této otázce a moje závěry bych rád sdílel s mými čtenáři v naději, že pro ně mohou být bezprostřední, praktickou pomocí.

Věřím, že smyslem života je být šťastný. Každý člověk, od okamžiku svého narození, si přeje štěstí a nepřeje si utrpení. Na to nemají žádný vliv ani sociální poměry ani vzdělání či ideologie. V samém jádru naší existence prostě leží potřeba uspokojení této touhy. Nevím, zda vesmír s jeho nespočtem galaxií, hvězd a planet, má hlubší význam či nikoliv, avšak v konci konců je jasné, že my lidé žijící na této Zemi jsme obdařeni úkolem učinit naše životy šťastnými. Proto je důležité objevit, co nám poskytne ten nejvyšší stupeň štěstí.

Jak dosáhnout štěstí

Především je možné si každý druh jak štěstí, tak utrpení rozdělit do dvou kategorií: mentální a fyzické. Myšlení je ta část, která má pro většinu z nás největší vliv. Dokud nemáme pokročilou nemoc či netrpíme nedostatkem základních potřeb, hraje v našem životě fyzická kondice vedlejší roli. Je-li tělo v pořádku, tak si ho vlastně nevšímáme. Avšak mysl zaznamenává každou událost, ať už je jakkoliv nevýznamná. To je důvod, proč máme věnovat naše nejvážnější úsilí získání mentálního pokoje.

Moje omezená zkušenost mne poučila o tom, že největší stupeň vnitřního klidu mi přináší vypělá láska a účast na životě druhých.

Čím více se staráme o štěstí druhých, tím lepší je náš vlastní cit pro dobré bytí. Péče o bezprostřední, srdečné soucítění s druhými naši mysli zklidňuje. Tak se nám dostává pomoci pro odstranění jakýchkoliv obav a pocitů ohrožení, jež by se nás mohly zmocnit, a dodává nám sílu vyrovnávat se s jakýmkoliv překážkami, kterými je třeba čelit. To je ten základní zdroj úspěchu v životě.

Pokud v tomto světě žijeme, jsme spoutáni potřebou překonávat problémy. Pokud v takové situaci někdy ztrácíme víru a klesáme na mysli, oslabujeme se tím naše schopnost čelit obtížím. Jestliže naproti tomu pamatujeme na to, že nejde jen o nás ale o každého, kdo musí snášet utrpení, pak tento skutečnosti bližší pohled na situaci posílí naše odhodlání a schopnost překonávat obtíže. A ovšem z tohoto úhlu pohledu lze každou další překážku chápat jako novou cennou příležitost k cílevědomému zdokonalení nás samých!

Tak můžeme postupně pečovat o to, abychom byli schopni hlubšího soucitu a mohli rozvíjet jak opravdové soucítění s utrpením druhých tak i schopnost pomáhat odstraňovat jejich bolesti. Výsledkem bude nárůst pravého pokoje a síly našeho nitra.

Překlad výňatku: Kamzík

Definice štěstí dle Wikipedie a dalších zdrojů:

Štěstí a **šťastný** se používá ve dvou odlišných významech či souvislostech:

1. jako *vnější* příznivá událost nebo okolnost, často nahodilá a nezasloužená: „mít štěstí“, „udělat štěstí“;
2. jako blaženost, *vnitřní* pocit radostného a více méně trvalého vyplnění: „být šťastný“, „mít šťastnou povahu“.

Obdobná slova se vyskytují ve všech slovanských jazycích; skládají se z indoevropské předpony *su-*, dobrý, nejlepší, a slovanského *časť*, díl, úděl (rusky: *счастье* a *блаженство*). Výše naznačené rozlišení dvojího významu štěstí a blaženosti se vyskytuje i v mnoha jiných jazycích: v řečtině *eutychia* a *eudaimonia*, v latině *fortuna* a *beatitudo*, ve francouzštině *bonne chance* a *bonheur*, v angličtině *luck* a *happiness*.

Zajímavé zprávy

Městská část
Praha 4

Praha 4 má šest nových čestných občanů

Praha 4 udělila čestné občanství šesti osobnostem, které žijí v městské části Praha 4 a svou společensky významnou činností nebo svými výkony ve své profesi přispěli a přispívají k šíření dobrého jména městské části. Čestnými občany se stali básníci Jiří Žáček a Petr Skarlant, zpěvačka Hana Zagorová a operní pěvec Štefan Margita, dlouholetá sběratelka loutek Alena Vorlová a skautský vůdce Eduard Marek. Návrh na udělení čestného občanství dnes chválilo Zastupitelstvo městské části Praha 4.

„Jsou to lidé, kteří dosáhli výrazných úspěchů ve svém oboru a proslavili nejen své jméno, ale i místo, kde žijí, jsme na ně proto právem hrdí,“ uvedl starosta Petr Štěpánek (Trojkoalice/SZ). „Velkými osobnostmi nejsou náhodou, své práci se věnovali a věnují s takovým úsilím, že jsou známí v celé naší zemi a často i za jejími hranicemi.“

Spisovatel, překladatel, básník, sběratel a tvůrce aforismů a knížek pro děti **Jiří Žáček** se narodil 6. listopadu 1945. Vystudoval stavební fakultu ČVUT v Praze, ale věnuje se literatuře. Působil jako redaktor poezie v nakladatelství Československý spisovatel v Praze, krátce pracoval pro nakladatelství Carmen a dva roky psal pro týdeník Vlasta. Od roku 1994 působí jako spisovatel na volné noze. Je autorem celé řady oceňovaných a oblíbených básnických sbírek i prozaických děl pro děti i dospělé. V roce 2015 obdržel Medaili Za zásluhy.

Básník, spisovatel a překladatel **Petr Skarlant** se narodil 22. února 1939. Maturoval na knihovnické škole v Praze, poté studoval na filosofické fakultě UK a v Paříži na Sorbonně jako stipendista francouzské vlády. V roce 1968 byl jedním ze zakládajících

členů KANu. Od roku 1969 se věnuje literární práci ve svobodném povolání jako spisovatel. Je členem pražského centra mezinárodního PEN klubu a Obce spisovatelů. Vydal 15 básnických sbírek. V dubnu 2001 mu byla udělena Evropskou unií umění cena za literaturu.

Zpěvačka, textařka, herečka a moderátorka **Hana Zagorová** se narodila 6. září 1946. Absolvovala studia herectví na JAMU v Brně a její první hudební nahrávky vznikaly v ostravském rozhlase. Počátkem 70. let hostovala v Semaforu (Kytice), poté se soustředila na zpěv a stěžejní je její spolupráce s kapelníkem a skladatelem Karlem Vágnerem. Mezi lety 1977 až 1985 získala devět Zlatých slavíků v řadě. V roce 1989 podepsala petici Několik vět, což vedlo k dočasnému zákazu činnosti těsně před pádem komunismu. V komorní písňové tvorbě pokračovala i v 90. letech. Je druhou nejúspěšnější držitelkou ocenění Zlatý slavík v kategorii zpěvačka, nazpívala přes 820 písní a získala mnoho prestižních cen za hudbu a zpěv. Je vdaná za slovenského tenoristu Štefana Margitu.

Operní pěvec **Štefan Margita** se narodil 3. srpna 1956 v Košicích. Nejprve studoval na umělecko-průmyslové škole v Košicích obor fotografie, poté nastoupil na košickou konzervatoř. V roce 1981 se stal členem zpěvohry v Prešově, odkud přešel na operní scénu v Košicích. V roce 1986 zvítězil na Pražském jaru a v srpnu téhož roku získal angažmá v opeře Národního divadla v Praze. Byl sólistou vídeňské Volksoper, poté byl v angažmá ve Státní opeře Praha a dodnes působí na scénách nejslavnějších operních domů, například v milánské La Scale, londýnské Covent Garden či v newyorské Metropolitní opeře. V roce 1992 oženil se zpěvačkou Hanou Zagorovou.

Lékařka a sběratelka loutek **MUDr. Alena Vorlová** se narodila v roce 1930 v Praze. Do poloviny 90. let pracovala jako lékařka. Po smrti svého manžela Jiřího Vorla spravuje rozsáhlou sbírku loutek, které její muž nasbíral za téměř půlstoletí. Sbíрка čítá přes 2.000 historických loutek, její část je k vidění v expozici na zámku Dobříš. S loutkami zapůjčenými ze sbírky manželů Vorlových hraje Tradiční loutkové divadlo Zvoneček, založené Jiřím Vorlem, které sídlí v Kulturním centru Novodvorská. Alena Vorlová se účastní loutkářského festivalu "Novodvorský Zvoneček", který od roku 2015 pořádá městská část Praha 4.

Skautský vůdce **Eduard Marek** se narodil v roce 1917 v Praze. Ve svých 17 letech vstoupil do skautského katolického sboru Legio Angelica, který založil pater Metod Clement. V roce 1936 nastoupil jako dobrovolník k prvnímu leteckému pluku T. G. Masaryka na pražské letiště Kbely. V červnu 1949 dostal zákaz vést skautský oddíl, který byl režimem potom rozpuštěn. V roce 1950 byl zatčen za protistátní činnost a v tří denním monstrprocesu byl Eduard Marek odsouzen k 10 letům odnětí svobody. Následně byl převezen do uranových dolů v Horním Slavkově, kde pracoval na dole Svatopluk. Po listopadu 1989, při obnově činnosti Junáka, byl znovu zvolen do funkce předsedy obvodní rady Junáka Prahy 2. Dnes je Eduard Marek členem čestného Svojsíkova oddílu a Skautského oddílu Vělna Fanderlika. Angažuje se i ve Společnosti křesťanů a Židů, Konfederaci politických vězňů, účastní se skautských setkání a píše své paměti. Současně je držitelem řady skautských vyznamenání a medailí.

Zveřejněno: 14. 09. 2016 – tiskový referent David Polák

Zdroj: <http://www.praha4.cz/Zpravy-z-Prahy-4> .

Poznámka: Ačkoliv je br. Eduard Marek – Hroznýš Královský rodilý Žižkovák, na Praze 4 – Spořilově již bydlí dlouhá léta.

Oskar slaví devadesát!

Otokara Randáka – Oskara (1926) není třeba vodním skautům dlouze představovat. Celoživotní skaut proslul jako člen odboje na konci 2. světové války, jako spoluzakladatel přístavu Modrá flotila v Nymburce, zdatný vodácký sportovec, propagátor skautského jachtingu a v současnosti zejména jako autor nejpoužívanější skautské pramice P550.

Oskar 18. října oslavil své devadesáté narozeniny. U této příležitosti uspořádalo HKVS v Praze na Křížku malé setkání, kterého se kromě členů HKVS zúčastnilo i několik dalších Oskarových nejbližších skautských přátel.

Těsně před svými narozeninami poskytl Oskar Kapitánské poště

rozhovor, během něhož jsme mluvili i o Oskarových nepříliš známých životních zážitcích, například o cestě na kolech Polskem až k Baltu nebo o výpravě na Kavkaz s prototypem nafukovacího kajaku, který se svými přáteli testoval na tamějších řekách. Řeč samozřejmě byla i o Oskarově lodi P550 nebo současném vodním skautingu. Celý rozsáhlý rozhovor v současné době zpracováváme a přineseme vám jej už v příštím, tedy prosincovém čísle Kapitánské pošty.

Pavlík

Navždy odešli

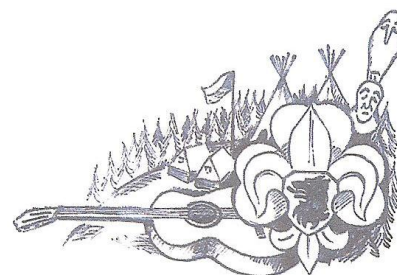
**Se smutkem Vám oznamujeme,
že v úterý 13. 9. 2016 v nedožitých 92 letech zesnul**

**FRANTIŠEK STEVE
PAVLÍK**

V bratru Stevovi ztrácí Svojsíkův oddíl dalšího svého člena z nejstarší skupiny devadesátníků.

Čest jeho památce!

Zemřel bratr Luboš Kantor

* 9. 9. 1935

Br. Jaroslav Frič - Norek píše: „Když jsme se v neděli ráno 23. října rozcházeli do svých domovů plni zážitků z právě skončeného 10. Kmenového sněmu v Šumperku, netušili jsme, že pondělí 24. října 2016 nám přinese smutnou zprávu o odchodu bratra, který se do posledních chvil o náš 10. Kmenový sněm velice zajímal. O odchodu bratra, který si zakládal na tom, aby náš sněmový trubač podal perfektní výkon.

Odešel br. Luboš Kantor - Čibi, instruktor Jesenické Lesní školy, člen Svojsíkova oddílu.

Byl to on, kdo se postaral o to, aby JeLŠ nezanikla a letos oslavil s námi všemi její sedmdesátku - každé léto vyjížděl na Olšanské hory za „svými“

na tábor JeLŠ, kde byl letos naposledy.

Odešel tam, kde nebe je vysoké a modré, tam, kde oblaka rychleji než kde jinde plují. Odešel za svými druhy k věčnému táborovému ohni. Jeho kytara a flétna zmlkly a my už můžeme pohlédnout do jeho laskavé a šibalské tváře pouze na četných fotografiích.

Zmlkla i jeho „Vltava“ – míval krásné povídání pro frekventanty JeLŠ o této symfonické básni B. Smetany z cyklu Má vlast.

Pokud mu to zdraví dovoľovalo, účastnil se každé družinovy Hanácké družiny SO, kde náš zpěv doprovázel na kytaru.

Nezapomenutelné bylo jeho vyprávění o olomouckých skautech v ilegalitě, jak vyjížděli na své tajné tábory se záhadným stanem kuželového tvaru, o kterém tvrdili, že je to mongolská jurta.

A ještě záhadnější byly znaky na tomto tee-pee. Čibimu se pomocí těchto znaků podařilo na tento stan zaznamenat celý skautský zákon.

Poslední roky trpěl cukrovkou, ale to mu nebránilo v tom, aby nám někdy nevyvedl nějakou „lotrovinku“. Na již zmíněné oslavě JeLŠ nám najednou někde zmizel. A pak jsme ho uviděli, jak se pomalu suně vzhůru po svahu, kde někoho spatřil a zajímalo ho, co tam probíhá za činnost.

Takový tedy byl Čibi, človíček veselé povahy, který ač se někdy zamračil, nikdy nic nemyslel zle.

Zapalme za něj svíci za oknem a věnujme mu prosím chvilku tichého zadumání. A tak nějak symbolicky mu stiskneme levici - odešel Bratr Skaut.“

Setkání u skautského památníku 17. 11. 2016

Na schůzce Pražské družiny Svojsíkova oddílu nás pozvala ses. **Zdena Krejčíková** k uctění památky skautek a skautů, padlých a zahynuvších za obou světových válek a za komunistické totality, u památníku v areálu strašnického krematoria 17. listopadu t.r. v 11 hod.

Sešlo se nás pár zástupců SO, Strážců Svojsíkova hrobu a oddílu Veleno Fanderlika v uvedené dobu před skautským památníkem.

Byl přítomen i br. **Pluto - Vladimír Pechar**, autor tohoto důstojného mementa nám i příštím generacím.

Řízení setkání se ujal člen SOVF a Strážce hrobu ABS, br. **Kennedy - Pavel Husník**.

Nejprve jsme zazpívali junáckou hymnu, poté br. **Ducháček - Josef Hájek**, SOVF, nás seznámil s materiálem z Paměti národa o nedávno zemřelém bratru **Luboši Jednorožcovi**, jehož zkušenosti s rudým právem byly vskutku drsné, později žil v Kalifornii, po revoluci zavítal do vlasti.

Přítomné jsem seznámil s projektem Skaut-

ského institutu www.hrdinovevalky.cz, který je silnou výzvou pro skautský národ jít po stopách a hledat další data **700** skautských obětí 2. světové války. Soubor oněch fotografií, v abecedním pořádku a s jistými údaji, je fascinující. Zkusme hledat o nich více!

Ze svého mládí jsem přítomným vyprávěl, kterak jsem šel s kamarádem a jeho tatínkem navštívit jejich babičku z mého rodiště 9 km pěšky do Hronova **28. října 1940**. Měli jsme tehdy na hlavách čepice tzv. **masaryčky** na čelní straně s trikolórou. Když jsme **okolo poledne** dopochodovali na hronovské náměstí, zde stojící páni nás informovali, abychom si dali pozor, pokud by jeli kolem nás vojáci Wehrmachtu, že bychom s těmi čepicemi mohli mít problém, protože prý **v Praze na Václavském náměstí stříleli do demonstrujících studentů!**

Co následovalo potom, víme dobře.

Vzpomněli jsme také na okamžiky, kdy jsme byli zde při odhalování památníku, tehdy br. **Stopař - František Bobek** uváděl podrobná číselná data padlých a zahynuvších skautek a skautů.

Zásluha br. Stopaře na realizaci této důstojné skautské připomínky zde v areálu krematoria je **obrovitá a nezapomenutelná**.

Účastníci, nemající problém s chůzí, se závěrem setkání odebrali přímo k hrobu br. **Stopaře**, aby jednak uctili jeho památku a případně místo jeho odpočinku upravili.

Členové SO VF na toto místo dle informací chodí pravidelně. Hezký zvyk.

Zapsal Grizzly - Boža Strauch

Foto Derviš - Petr Jeschke

Ještě z letošního podzimu ...

Zápis

XXVI. výroční schůze Svojsíkova oddílu 17. 9. 2016

Sešli jsme se v posluchárně Zdravotnického ústavu na Vinohradech. Zahájili jsme 1. slokou Junácké hymny v 10.05 hodin. Schůze se zúčastnilo 95 členů SO, omluvených asi 150.

Představení ostatním a přivítání byli noví členové SO. Řada z nich se omluvila. Jmenovitě jsme si připomněli ty, kteří naše řady opustili v uplynulém období, a minutou ticha uctili jejich památku. Ztráta tentokrát výrazně postihla Oddílovou radu. Krátce po sobě odešli sestra Líba Amlerová, rádkyně Pražské družiny, hospodář SO bratr Míla Moravec a zástupce vůdkyně a historik SO bratr Havel Šmíd.

Ve Zprávě vůdkyně není uveden br. Pavlík z Napajedel, zemřel 13. 9. Tím se změnilo také údaje uvedené ve Zprávě vůdkyně: Je nás 360, z toho 120 sester a 240 bratrů. Celkový věkový průměr je 82,54 roků (dohromady je nám 29716 let).

Sestra vůdkyně přečetla zamyšlení – prosbu Františka z Assisi (v příloze).

Pak byli představeni rádci a potvrzeni noví rádci: pro Jihomoravskou družinu bratr Jiří Trávníček, pro Západočeskou bratr Pavel Širina. Potvrzeni byli hlasováním přítomných, a to jednomyslně. Rádce chybí tedy jen Pražské družině, která si ho/ ji musí nejprve zvolit sama.

Kvůli náhlému úmrtí bratra Míly Moravce nebyla přednesena hospodářská zpráva.

Agendu od paní Moravcové převzal bratr Strauch a předal ji pak řádně bratru Buderovi. Všem děkujeme.

Návrh nových členů pro rok 2016 byl odhlasován jednomyslně, nejprve se hlasovalo o tom, zda máme hlasovat o všech najednou, či po jménech. Schváleno bylo hlasovat pro všechny najednou. I tento návrh a pak návrh členů byly schváleny jednomyslně. Sestra vůdkyně teď požádá náčelnictvo o udělení vyznamenání Členství v SO. Předá jim kopie materiálů.

Odhlasovány byly i změny ve Statutu/Řádu SO tak, jak je projednaly družiny a konečnou podobu jim vtiskl bratr Zdeněk Šobr, obdrželi ji před zahájením schůze všichni přítomní v tištěné podobě. Hlasování bylo téměř jednomyslné – jen jeden člen se hlasování zdržel. Materiál bude předložen náčelnictvu i s návrhem, aby SO měl na sněmu Junáka řádné zástupce podle platného klíče a vymezení postavení SO v Junáku.

Hlavním bodem dalšího programu byla promluva br. Jana Šolce – Kola na téma „Stárnutí s lilí“. Promluva vyzněla nakonec v optimistickém závěru. „K dávnému (70. léta) průzkumu Mezinárodního Planckova ústavu, že v evropské věkové vrstvě sedmdesátiletých je doloženo 80% lidí spokojených se svým stavem, zatímco nejvyšší míry spokojenosti bylo zaznamenáno v 74. roce věku. Skauti by jistě dopadli ještě lépe už pro ten 8. bod zákona. Za dalších 30 let (nástup nového století) zaznamenali gerontologové a sociologové, že v postindustriálních zemích (vč. ČR) došlo ke kvalitativně novému stavu – rozšířilo se období životní zralosti, což je cennější než pouhé statistické prodloužení věku. Současní pětadesátiletí tak dostávají „bonus“ dalších cca 25 i více let životní zralosti v nebývalé aktivitě. Problém shledáváme ovšem ve

skutečnosti, že nás na to dosud nikdo nepřipravil (např. předškolní děti jsou připravovány na školní léta apod.). Co si s tím teď počneme...“

Pak jsme si s chutí zazpívali staré skautské písničky a zakončili novou verzí písně Stály báby, kterou jsme dostali loni od Slezské družiny. Tato píseň se stává naší oddílovou. Následovala půlhodinová přestávka s občerstvením, které připravila Pražská družina i další dobrovolnice. Moc děkujeme.

O přestávce bratr Trávníček nabídl odznak – repliku Svojsíkova štítu, který dal vyrobit – o odznak byl velký zájem. Rádcové je budou moci objednat na příští - listopadové schůzce oddílové rady.

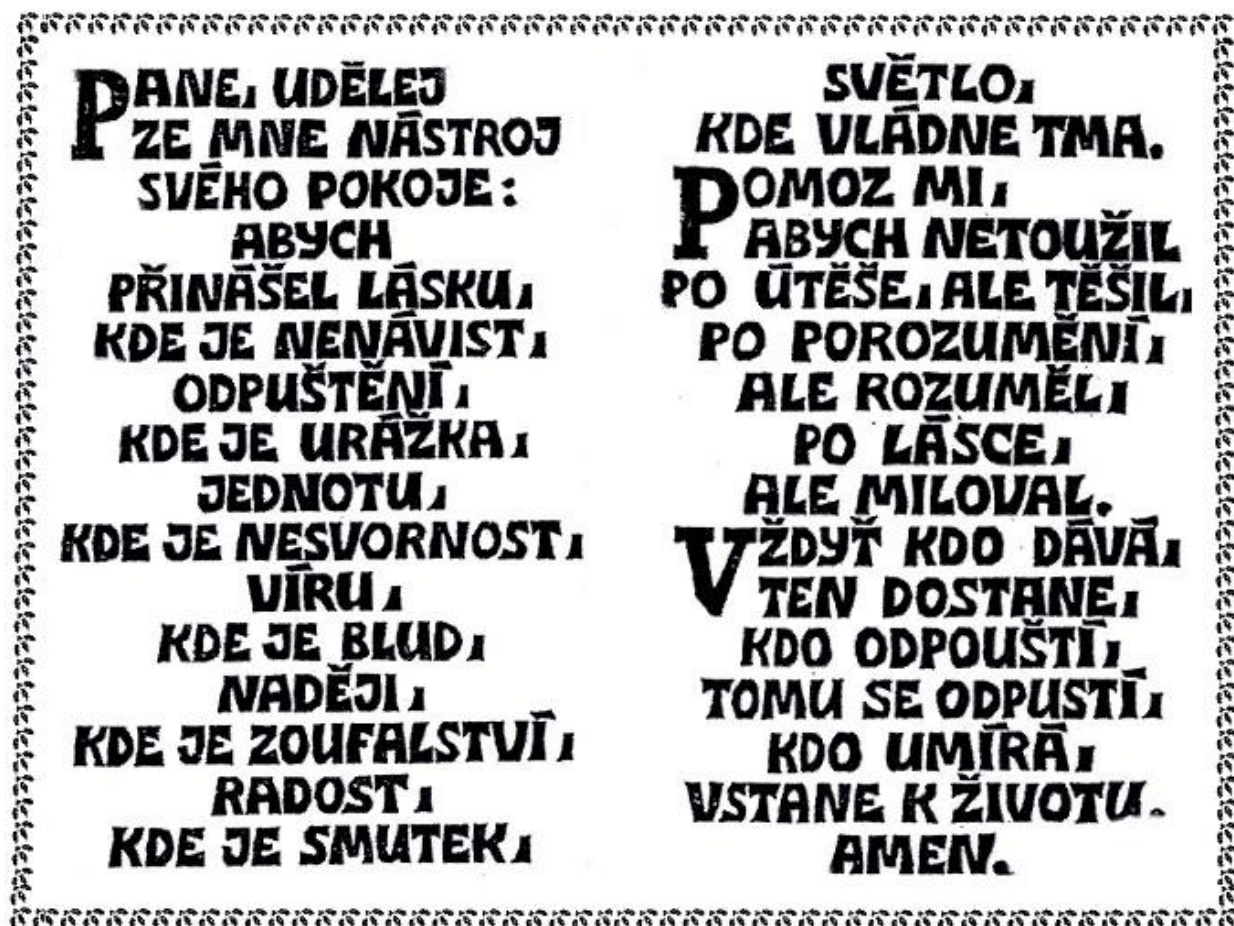
Po ní bratr Trohař vyzval ke sbírce na zvon Václav pro kostel sv. Havla. Podrobnosti jsou na mailu a též: <http://www.zvonvaclav.cz/>.

Za náčelnictvo Junáka, které bylo na Závodu vlčat a světlušek, pozdravila schůzi sestra místonáčelní Bušková. Moc děkujeme za milá slova a ujištění, že SO má svou důležitost a váhu v hnutí.

Promítání tradičně obstaral bratr Roman Šantora, tentokrát ze žhavé současnosti – o hře „Bud’ jako Svojsík“, která byla zveřejněna v časopise Skaut-Junák, a o níž byl velký zájem. Hry se zúčastnilo nečekané množství skautů a skautek. I jemu moc děkujeme. Zakončili jsme 2. slokou Junácké hymny, tentokrát velmi brzy – ve 12:15 hod tak, aby se značná část členů SO mohla přesunout do prostor Skautského institutu na Staroměstském náměstí, kde ve 14.30 byla zahájena výstava „Sedm tváří ABS“. Shlédnutí velice doporučujeme.

Příští členská schůze vychází na 16. září 2017, tedy tradičně třetí zářijovou sobotu.

Zapsala Hana Bouzková

Informace před uzávěrkou

Skautský seminář ELŠ

Zveme vás na XXVII. Skautský seminář

Ekumenické lesní školy

(<http://els.skauting.cz/>), který proběhne

již o víkendu 13. – 15. ledna 2017

v pražském Salesiánském divadle.

Mezi účinkujícími budou:

Jiří Grygar + Lucie Výborná, Stanislav Balík – Ježek, Ládis Heryán,
Kateřina Lachmanová, Miloš Říha – Šípek, Vojtěch Eliáš – Kim,
František Radkovský, Tomáš Holub, Miloš Blažek – Merkur,
Roman Buchtel – Růža, Martina Špinková a další.

Více informací viz:

http://els.skauting.cz/wp-content/uploads/2016/11/Program_seminare_ELS_20171.pdf .

Těšíme se na vaši návštěvu!

Se stiskem levice

Rys, Pade a tým organizátorů

Audio nahrávky přednášek z jednotlivých ročníků si lze stáhnout v “[Knihovně](#)“.

Programy jednotlivých ročníků

[Program XXVI. semináře – leden 2016](#)

[Program XXV. semináře – leden 2015](#)

[Program XXIV. semináře – leden 2014](#)

[Program XXIII. semináře – leden 2013](#)

[Program XXII. semináře – leden 2012](#)

[Program XXI. semináře – leden 2011](#)

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výňatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!